

Мұқаддас НҰР

ШЕЪРИМ, КУЙЛА!

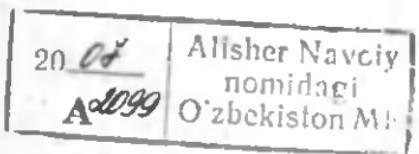
Шеърлар

«ФАРГОНА» нашриёти
2007 йил

84(59)6-5

Муқаддас НУР (Арслонова)
ШЕРРИМ, КУЙЛА! Шеърлар.
Сўзбоши муаллифи А.Азимов.
«ФАРГОНА» нашриёти – 2007 йил – 44 б.

©«ФАРГОНА» нашриёти – 2007 йил.

33204
H O

СҮЗ БОШИ

Тұманимизнің әңг құзға күринган шоурагаларидан бири бу – Мұқаддасхон Арслоновадир. Үнінг шеърларида ҳақиқат яширин. Ҳар бир мисраларыда олам-олам маңын бор. Үнінг шеъларини ўқыған киши халқчиллігі, ҳаётшылығини аңглайды. Мұқаддасхоннің Мұқаддас Нур деб таҳаллус олғанларидан беҳад құвондым. Ижодига ҳамиша барқамаллик тилаіман.

Алижон Азимов,
Дангарә тұмани ҳокими.

МАСКАНИМСАН

Ота мерос ўтгандир,
Менга буюк маскандиндир,
Номи улут Ватандир,
Пастгамгина уй бўлса ҳам.

Фарзандларим қучаман,
Суйиб кўнгил очаман,
Тўйиб-тўйиб ичаман,
Нимтатир чой бўлса ҳам.

Аввал элим қадрин билай,
Қоқинганнинг бошин силай,
Тер тўкиб меҳнат қилай,
Йил **ун** икки ой бўлса ҳам.

Қарамасман жилосига,
Ўзга юрт мол-дунёсига,
Алишмасман дарёсига,
Шарқираган сой бўлса ҳам.

Оч қолсамда жим тураман,
Юзимни терс ўтираман,
Ўзга йўлга бош бураман,
Буғдойи кўп бой бўлса ҳам.

Тўртга устун қапам яхши,
Чордевори хўтам яхши,
Менга ўтигин-чўтам яхши,
Бир кўримсиз жой бўлса ҳам.

Ўзлигим ўзим англай,
Қадду бастимни ўнглай,
Ўзбекча қўшиқ тинглай,
Майли мунгли куй бўлса ҳам.

Бу йўллардан тойдирма,
Қанотимни қайирма,
Кишилогимдан айирма,
Кўчаси лой бўлса ҳам.

КЕЛДИМ

Мен аслида дунёга Қуръоним билан келдим,
Қоғоз, қалам құлимда илҳомим билан келдим.
Ҳамду сано Аллохга дуруд айтгум эрта-кең,
Ҳақиқатни етаклаб, иймоним билан келдим.
Оқ булатлари сузган, қүчогида ой кезган,
Чақмоқ камалак чизган осмоним билан келдим.
Ғаним чиқса йұлимда, тинч қўймайман әлимда,
Эҳтиёт шарт құлимда қалқоним билан келдим.
Ватаним ҳақда қўшиқ битай деб тўлиб-тошиб,
Барқ уриб дилдан жўшиб, тутёним билан келдим.
Дўст сафидан қолмайин, ҳеч кимдан панд олмайин,
Кимса ҳаққин емайин, пок ноним билан келдим.
Қўксимни тоғ этмоқ учун, умримни тоғ этмоқ учун,
Ватанин боғ этмоқ учун, кетмоним билан келдим.

ҚҰЛИМ ЕТСА

Ўз халқимга дуруд салом, қулоқ тутса армонимга,
Жаҳон ичра бир ўтинчим, аро кирса бу жонимга.
Шеър ишқида ёнса юрак, қоғозда қолса не керак,
Кимдир бўлмаса тиргак, бу жиловсиз илҳомимга.
Қўнгил қолди барчадан, суст боқаман дарчадан,
Дардим айтиб чарчадим ўчок, ўтин, қумғонимга.
Дўстдан манлик кўрмоқдаман, манзил етмай қийноқдаман,
Ул назм ичра доғдаман, етмай йўли ровонимга.
Ютсам дейман бу парвозда, Оллоҳим берган овозда,
Қолиб кетса гар қоғозда, сифмас жоним жаҳонимга.
Белни боғлаб ҳиммат қилсам, ўз қадримни қиммат қилсам,
Жоним бериб хизмат қилсам, бу осуда замонимга.
Халқ қўзида боқсам дейман, алу юртга ёқсам дейман,
Юлдуз бўлиб чиқсам дейман, Зулфиядек осмонимга.
Кўшкى қимматбаҳо берса, олмасман зар кимҳоб берса,

Абдуллолар баҳо берса, шеър уюлган хирмонимга.
Ойдин каби ойдек бўлиб, дарё излаб сойдек бўлиб,
Халқ истаган куйдек бўлиб, кўшилсан ўз карвонимга.
Ажаб тақдирга тан бердим, борми-йўқ ризқимни тердим,
Халқим баҳо берсин дедим Муқаддас Нур бу номимга.

ОНАЖОН

Ойнага қарашга қўлинг тегмади,
Сочларинг тарашга қўлинг тегмади.
Йўлингита термулган онажонингни,
Холини сўрашта қўлинг тегмади.

Фарзандим, уйим деб жонинг куйди-я,
Бемор бўлдинг қайси боланг сўйди-я,
Шунда ҳам қилмадинг йиғлаб дийдиё,
Улар деб яйрапшга қўлинг тегмади.

Белантак орқантда, қўлинтда боланг,
Қанорқоп еликандга, йўлингда боланг,
Ич-бағринг тилкада, тилингда боланг,
Рўмолинг ўрашга қўлинг тегмади.

«Гиди-биди» сузга тилинг тишладинг,
Гоҳида чидолмай юрак ушладинг,
Уришмоқни ор деб ўзни муштладинг,
«Ке кўй», - деб, курашга қўлинг тегмади.

Саҳар кува пишиб, сутли нон ёпдинг,
Этатлар оралаб кун бўйи чопдинг,
Билмам, дам олишга қачон вақт топдинг,
Тўйиброк ухлашга қўлинг тегмади.

Қизларни узатиб тўйлар қиласан,
Ўғилларга қатор уйлар қиласан,
Мехнатни ўн икки ойлаб қиласан,
Ўзингни ўйлашга қўлинг тегмади.

Она ер мисоли беадад сокин,
Кучогида нозу неъмати тўкин,
Қадок қўлларингдан тутайин секин,
Бирор сўз, надомат қаддинг эгмади -
Ҳаётдан нолишга қўлинг тегмади...

ОНАСИНИ СУЙИНГ

Остонаси тиллога келгандан кейин,
Бахтингиз очилиб кулгандан кейин,
Бир йигит сүйтани бўлгандан кейин,
Онасини суйинг ўтидан олдин.

Бошидан ўргулинг оёғигача,
Деворин зар қилинг сувогигача,
Нонини эъзозланг увоғигача,
Онасини суйинг ўтидан олдин.

Аввали бошида чўри бўласиз,
Сўнгра келинларнинг зўри бўласиз,
Охирда уйбоши тўри бўласиз,
Онасини суйинг ўтидан олдин.

ИНДАМА

Юзингга дуст, изингдан гийбат қилса,
Баъзан ёрдам берганин миннат қилса,
Айирай деб бахтингдан, тухмат қилса,
Ўзи кейин уялади, индама.

Гап айттириб, чақмачақар демоқчи,
Ўз фикри йўқ, кунгабоқар демоқчи,
Қайнонантга «нечук ёқар» демоқчи,
Ўзи кейин уялади, индама.

Үз ишингдан қолма, худди чумоли,
Бол ташийвер асалари мисоли,
Бүлиб юрсанг ҳаё билан иболи,
Үзи кейин уялади, индама.

Ёмон десин, ёмонларга чалғима,
Ёлғон десин, ёлғонларга чалғима,
Йүл адашиб қолғонларга чалғима,
Үзи кейин уялади, индама.

Бунинг учун тер тұқасан, чопасан,
Мәхнат билан үз қадрингни топасан,
Ёмонликни ҳам ютасан, ёпасан,
Үзи кейин уялади, индама.

Индасант ичини айтиб олади,
Сұнграким юзингта таъна солади,
Жим турсант алами ичда қолади,
Үзи кейин уялади, индама.

Индамадим шафқатсизга онажон,
Ва сүядим фақат сизге онажон,
Үрним тогдим, раҳмат сизге Онажон,
Энди дейман фарзандимта: индама!..

ОНАЛАРМИЗ

Келинларнинг бир ишин саккизлаган,
«Ғадир-будир» сўзларин текислаган,
Бўйи-басту, кам-қўстин тукислаган,
Устамасу, сувоқчи оналармиз.

Ҳовлиларни сутуриб, уй жиҳозлаб,
«Қизим қилди», - дея лоф уриб сузлаб,
Бу турмушнинг муштларини пардозлаб,
Мусаввирмас, бўёқчи оналармиз.

Ғалвир бўлиб яхписини элаган,
Ёмонига шакар қушиб белаган,
Рўзгорини калтасини улаган,
Ииртиғига ямоқчи оналармиз.

Этасига поккина топширай деб,
Юзи ойдин, оққина топширай деб,
Ҳам оқилу, бокира топширай деб,
Киз қўриқлаб, қароқчи оналармиз.

Ёримизни қилган хатоси учун,
Ўғилларни шодлик, нидоси учун,
Қизларимиз кийган матоси учун,
Савобчи ҳам, сўроқчи оналармиз.
Ўз уйига чироқчи оналармиз.

ИККИ ОНАЛАРИМГА

Күз ёшдан зерикдим, йиглаб гапирманг,
Агар керак бўлса канча берайин.
Ўйилган қалбимни яна ўпирманг,
Демант, юрагингни очиб кўрайин.

Бир кам дунё эмас, кўп камни кўрдим,
Ғам деса титрайди вужудим, танам,
Лек фарзанд доғида куйганни кўрдим,
Йиглаган тахт олса оларди онам.

«Дастурхон бермайлик» у дунёларга,
Фарзандни асройлик ёрут жаҳонда.
Аллоҳим унугиб сунг риёларга,
Кўзда ёш тўкмайлик йиғлаб армонда.

Ўзи бериб, ўзи олибди, майли,
Тирноқ бермаганда не деб йиғлардик,
Ҳар таъна эшидик, фарзанд туфайли,
Қабристонга бориб, кимни йўқлардик.

Икки йўл ораси – ҳаёт ва мамот,
Дунёга келтириб, умр сўрайлик.
Овутманг тақдир деб, сабрни ҳайҳот,
Бошлирга тушмасдан бурун кўрайлик.

Лоқайд эмас она, дуода бўлинг,
Шунда сиздан қочар кулфат йироқقا.
Бизни ҳам йиғлатманг, давода бўлинг,
Энди дам берайлик шўрлик қабокка.

Бас, етар, кеттанилар қайтиб келмади,
Кўз ёшдан поёндоз тўшаб кутдик биз.
Қайсар капалаклар айтиб келмади,
Йулларга термулиб қариб кетдик биз.

Шоирликни қайдан ўргандинг демант,
Оналар дардидан девона бўлдим.
Бунча кўп гапириб ўртандинг демант,
Дедиму, қаламга ҳамхона бўлдим.

Қоғоз чидади, лек чидолмай қалам,
Аламдан ўртаниб ёрилиб кетди.
Вужудим каърида тўплантган алам,
Оққина қоғозим қоралаб кетди.

У қалам экану, онамга тўзим
Тилайман, Аллоҳим, шукр ўзингта.
Шердек юрагим бор, киличдек сўзим,
Бош кўйиб деюрман пойи изингта.

Онани йиғлатма, кўз ёшин кўрмай,
Қаламга буюргин, шуни ёзмасин.
Борлигинг унутиб, изингга юрмай,
Фарзанд доги деган суврат чизмасин.

Кўз ёшдан зериқдим, йиғлаб гапирманг...

ОТА-ОНАМ

Қабристонда сочин юлиб, рўмолини тикон илиб,
Айрилиқдан бағрин тилиб, паймонаси ғамдан тўлиб,
Андалибдек ранги сўлиб, минг тирилиб, минг бор ўлиб,
Бир кам дунёси кам бўлиб, қақшлаб қолган ота-онам.

Бўрон тўккан япроқдан, хувиллаб қолган боғдан,
Синиб тушган бутогдан, булбули кетиб шоҳдан,
Ўрнида қолган зоғдан, бир умрлик қийноқдан,
Лабларини алам-оҳдан тишлаб қолган ота-онам.

Йиғлаб ичди ошу-тузин, ўтқаздиреб ёзу-қишин,
Кимлигин билмай ўзин, айттолмайин дилда сўзин,
Ғамга бериб янгроқ созин, мозорларга солди изин,
Икки қўлда икки кўзин, ишқаб қолган ота-онам.

Қаранг, тақдир эртагини, олса тортиб эрмагини,
Қалбининг бир бўлагини, армон қилиб тилагини,
Тикон этиб йўлагини, кийиб мотам кўйлагини,
Тоғдай билган юрагини, ушлаб қолган ота-онам,

Ўғлин кўрса дўстларини, кимга айтсин бўзларини,
Эслаб-эслаб сўзларини, кўзга суртиб изларини,
Йўлга тикиб кўзларини, ўқиб хат-қоғозларини,
Сувратига кўзларини ташлаб қолган ота-онам.

Боқиб мозорли далага, қалби тошиб нолага,
Ўхшаб сўнган шуълала, кўкси тўлиб жолага,
Бахтки, кемтиқ, чалага, қора хатли номага,
Дош бермай, ёш болага ўхшаб қолган ота-онам.

ДАДАМСИЗ

Тортса ҳамки доту хасрат, дард,
Ўтмишига юқтиргмаган гард.
Чунки авлод-ажходи ҳам мард,
Кўрқмас она туқкан дадамсиз.

Забардаст шер қомати билан,
Ошиғ олчи омади билан,
Чексиз сабру-тоқати билан,
Ўз элига ёқкан дадамсиз.

Бежо йўлга бошлиса ёвуз,
Бўлмай у-ла ошу нону туз,
Қабоҳатдан шарт ўтириб юз,
Ёмонликдан кўрқкан дадамсиз.

Рақибига бой беріб қўймас,
Ғирромликни ҳеч қачон суймас,
Йиқилса ҳам қурашга тўймас,
Авлодидан юққан дадамсиз.

Ҳам ўргатиб одобу ақл,
Дедингиз: «Тик ҳақ йўлга боққил»,
Фарзандларни ўстириб оқил,
Ҳалолу пок боққан дадамсиз.

Афсус, тақдир зарбаси, доғи,
Сизга тўғри келдией чоги,
Хато кетиб суюнган тоги,
Бир кам дунё чаққан дадамсиз.

Юрагингиз ичра турган ўқ,
Олиб тағплаш ҳеч иложи йўқ,
Жисми бутун, ич-тубида чўт,
Кент жаҳонга сиққан дадамсиз.

ЭЙ ЎГИЛ!

Эй ўғил, отангни бил, қадду-басту бўйини ўп,
Ҳар дамо бўлгин чучук тил, эттан лойини ўп.
Жоним отам деган ҳар дам, деганлар бўлмаган кам,
Изига қўигин қадам, сув кечган сойини ўп.
Оғринмай бер, канча нон ер, хизматида тўқкин тер,
Фахридан кўксингни кер, пиёласи, чойини ўп.
Бўлса гар қадди дуто, бўлгин асо, билгай худо,
Ҳар дамо олгин дуо, ҳам қошу-ёйини ўп.
Кўркам уйни тўриси, бўлгин отанг чўриси,
Хувилламай сўриси, ўтирган жойини ўп.

БОБОМНИНГ ДЕГАНЛАРИ

Ўтирсанг ўрнингдан туриб бўлмайди,
Хассага суюмай, юриб бўлмайди,
Бошингни деворга уриб бўлмайди,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Нон тўғраб косага ивитиб ейсан,
Кўз кўрмай болангни зўрга танийсан,
Бу келма навбатдир, нима ҳам дейсан,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Милк қочиб темир тиш ботади, э воҳ,
Тун узок, тонглар кеч отади, э воҳ,
Бу ёшлик бунча тез ўтади, э воҳ,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Сал эстан шабода белингта тегар,
Чой ичсанг пари ҳам қўлингта тегар,
Озгина пичинг гап дилингта тегар,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Томорқа ўт босган, чопгинг келади,
Келин нон ўхшатмас, ёпгинг келади,
Қани куч бўлса, тўп тепгингт келади,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Кампиринг бор бўлса, ҳар қалай далда,
Нонуштангта қўяр новвотчой малда,
Тул бўлсанг, ҳар қунинг ўлдаю жўлда,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Ҳаётдан хўп безор қиласин эгам,
Дард бериб тун бедор, қиласин эгам,
Юргизмай қўн бемор, қиласин эгам,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Гапинг ҳам ҳеч кимга ёқмай қоларкан,
Сенга келганда күн туғмай қоларкан,
Кавушинг гоҳ уйта сиғмай қоларкан,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Кучи бор, оғзига солиб талқонни,
Үтиргай баъзилар ютиб виждонни,
Ёшларга топширгим келмас замонни,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

Вафосиз дунёдан анча күйдим-да,
Дардимни очай деб, сизни сүйдим-да,
Мен эзма алжираб айтдим, қүйдим-да,
Қарилик курсина, қарилик курсин.

ҮГИЛ ҚАЙДАН ТОПИБ БОҚАДИ?

На ўқитиб, уйлаб күйди у,
Келажагин ўйлаб күйди у,
Ё хунарга жойлаб күйди у,
Энди эса эшпик қоқади –
Үгил қайдан топиб бокади?

Үзи шўрлик мардикор бўлса,
Усти юпун, оч-афтор бўлса,
Унга ота хўп даркор бўлса,
Бер деб, йўлин тўсиб чиқади –
Үгил қайдан топиб бокади?

Акамизни хўр қилдинг дея,
Хўп йиғлатиб кўр қилдинг дея,
Пешонасин шўр қилдинг дея,
Аммаси гап билан чақади –
Үгил қайдан топиб бокади?

Куни зўрга амаллаб ўтса,
Эртаю кеч меҳнатта ботса,
Бирорларнинг уйида ётса,
Оч қоринга не ҳам ёқади –
Ўғил қайдан топиб боқади?

Рузгорини – горин эпломай,
Тўрт болаю ёрин эпломай,
Уят, номус, орин эпломай,
Кўзларидан ёшлар оқади –
Ўғил қайдан топиб боқади?

Болам бор деб, ётволиш шартми,
Ялқовликка ўтволиш шартми,
Иймонни ҳам ютволиш шартми,
Яна тавқи лаънат тақади –
Ўғил қайдан топиб боқади?

Меҳнат қилинг, куч-кувват сўраб,
Пешонага чит рўмол ўраб,
Шунда фарзанд турмас-ку қараб,
Бу дард авлодларга юқади –
Дангасани ким ҳам боқади?

Жон оталар, илтимос сиздан,
Ахтармаймиз кору кас сиздан,
Ўтинчимиз жуда оз сиздан,
Болалар Оллоҳдан қурқади –
Ва боқсан бўлсангиз боқади.

АСКАР ЙИГИТ

Аскар йигит, навкар йигит,
Ўзлигингни йўқотма.
Ўзбексан сен событ, яккаш –
Сўзлигингни йўқотма.

Яша номусли, орли.
Қатори норгул, норли,
Олдингда ойдин нурли
Излигингни йўқотма.

Қайда бўлсанг олдирма, ол,
Ўзбек деган ном билан қол,
Мехнат қилиб еб-ич халол,
Тузлигингни йўқотма.

Ҳиёнатдан яша йирок,
Ҳаётингта туширма доғ,
Тонг мисоли ойдин, оппоқ
Юзлигингни йўқотма.

Пойтахт эрур шу кўхна Шош,
Ўзбекистондек элга бош,
Йўлбошчимдек қоп-қора қош –
Кўзлигингни йўқотма.

ЙИГИТЛАРИМИЗГА

Эр йигитни эй фалак, ғазабга миндирамагин,
Сүзламоқ-чун бер изн, айтар сўзин синдирамагин,
Ҳақ турсин ўз шаҳдида, вафо бирлан аҳдида,
Ҳаёти ҳал вактида, лафзидан тондирамагин.

Яхшилик бўлсин туши, бошга қўнсин баҳт қуши,
Оғла юрсин ҳар ىши, олдиру-олдирамагин.
Собит бўлсин иймони, соғ бўлсин тану жони,
Белда бўлсин дармони – чарчатиб толдирамагин.

Забт этса у чўқкини, бирор отса дўппини,
Токи марднинг ҳаққини, ғанимга ундирамагин.
Ғаним айласа тухмат, дема «ғирромга раҳмат»,
Сен топиб қулай фурсат – ниятин қондирамагин.

Ишқда садоқат топсин, ишда даромад топсин,
Севса омади чопсин – ўт каби ёндирамагин.
Не иш бўлса бошида, ўлча тароз-топшида,
Аммо, номард кошида, кўзга ёш олдирамагин.

Ўргатгин билмаса ҳам, берганинг олмаса ҳам,
Омади келмаса ҳам, ағёрга билдирамагин.
Чопиб юрсин шер бўлиб, йигит бўлиб, эр бўлиб,
Лек охирда ер бўлиб, ранг-рўйин сўндирамагин.

Қўшиқ қилсин борини, мадҳ этиб дилдорини,
Қўлидаги торини ғанимга чалдирамагин.
Тингла оҳу-зорини, алёру-ашъорини,
Токи сўйган ёрини, ўзгага қолдирамагин.

ТЕБРАТМАГИН

Тақдир, ўз қилмишим-чун, лойиқ жавоб берганим кун,
Яхши инсонларга ох-ун, тоҳи азоб берганим кун,
Ювиб гуноҳимни мамнун, сўнг савоб берганим кун,
Тепага шайтон тарозу тошини тебратмагин.

Борса ногоҳ туз ахтариб, бечораи кимса ғариб,
Кўзда ёши ёлбориб, бир сопол коса кўтариб,
Кўйма оёғини чалиб, ёки юборма ағдариб,
Кўлига етай деганда ошини тебратмагин.

Сув керак бўлса сойлаб, оби дарё зам-замдан ол,
Сел керак бўлса ойлаб, ёмғирли қўкламдан ол,
Томчи керак бўлса пойлаб эрта тонг шабнамдан ол,
Етим манглайига оқсан ёшини тебратмагин.

Ғам кетидан этмасин дод, сўзининг орқасидан,
Гуноҳ эттан пушти авлод, изининг орқасидан
Аҳли-аёлу, зурриёд, пок қизининг орқасидан,
Забардаст қоматли шернинг бошини тебратмагин.

ШЕРЬИМ, КУЙЛА!

Шеърим, куила, ёзилай бир оз,
Күшиқ айтіб толматин сира.
Тұлиб йиглай чиқарып овоз,
Майли бўлсин кўзларим хира.

Қулоғимга чалинтан замон,
Мағрур юрак тулиб ўйноқлар.
Гўзал бўлиб бу ёрут жаҳон,
Унутилар ўтмиш қийноқлар.

Кимларгадир керагим бордай,
Тоғ бўлади ўксиган юрак.
Чертиламан мисоли тордай,
Бор эканман дунёда демак.

Ким душман, дуст энди барибир,
Барчасига сокин, лоқайдман.
Қалбим тўла ҳеч ким билмас сир,
Кўшиқларинг ичидагитман.

Савол берма, ўзи тўлганман,
Алдаганими ошиқларинг деб.
Бу дунёдан тўйиб бўлганман,
Яшайпман қўшиқларинг деб.

БОЗОРЧИ ҚИЗ

(Аҳрор Усман құйшигига ўхшатма)

Учирай деб ҳаёлингни,
Тишлаб ўтдим ғайнолингни,
Ким бу, дедим рўмолингни
Лакча қилиб ўрашингдан.

Камзулчангнинг олдин ечиб,
Соч фарқингни тұғри очиб,
«Тоғлик», - дедим чўчиб-чўчиб,
Сочинг суйри тарашингдан.

Кутган әдим нозларингни,
Буриштирдінг юзларингни,
Ох, чиройли кўзларингни,
Олайтириб қарашишингдан.

Тогорант ҳам бўшайдиёв,
Кўнглинг менга юмшайдиёв,
Жаҳлинг тезга ўжшайдиёв,
Рўмолчангни бурашингдан.

Кетвортган заб ёкансан-а,
Анча камгап ёкансан-а,
Роса менбоп ёкансан-а,
Шу совукқа ярашингдан.

ЯНА БОЗОРЧИ ҚИЗГА

Йұл бүйида ўтирасан қошинг кериб,
Растант узра турли-туман қсаун териб,
Шамчирогим ёқволардим кетсанг беріб,
Икки дона сочинғдаги пилигингдан.

Бармоқларинг ушлай десам, бунча нозик,
Лойиқмикан сенга атаб олган узук,
Қоматингта разм солсам, рүй-рост тузик,
Күриб қолдим у интичка илигингдан.

Олдингизга ўзим олиб борай дединг,
Хоҳласанғиз бир қовунни ёрай дединг,
Келингиз-ей, сизга арzon берай дединг,
Кундинг чоги ноз-карашма қилигингдан.

Билмадиму, қай полизда экканлигинг,
Меңнат қилиб қай йүсін тер түкканлигин,
Англаб олдым мазанг нечун эканлигинг,
Татиб күргач ўша қовун тилигингдан.

ОЛИБ КЕТДИ

Эрта тонг саҳарда бир асалари,
Үргимчакка айланишди сар-сари,
Аммо тез чигиртка ундан илгари,
Атиргул лабидан тот олиб кетди.

Бу менинг емишим, албатта, бешак,
Деб қолди ғафлатда ландовур эшак,
Бир гуттурт донага сотилиб хашак,
Бир зумда бағрини ўт олиб кетди.

Жонимга тегди-ку, ердаги чўп, хас,
Пиёда юрмоқни энди этай бас.
Дея у бургутта айлабон ҳавас,
Тошбақа учай деб пат олиб кетди.

Пайкал орасида ҳамак деди «хой»,
Пишган бўлсанг жим тур, мақтаниши қўй,
Лек у тарс ёрилиб, таратганди бўй,
Қовуннинг зўрини ит олиб кетди.

Тоқ туёқ аталур икковин насли,
Лек бирин овози биридан сасли,
Эшак қилган эди меҳнатни асли,
Кимҳоб ёпинчиқни от олиб кетди.

МУҲАББАТГА

Қудратингни зўр қил, муҳаббат,
Ёмонлиқдан ор қил, муҳаббат,
Кулогингни кар қил, муҳаббат,
Ёлғонларнинг кучи етмасин.

Бўлар-бўлмас сўзга чалғима,
Ҳар йўлак-йўл изга чалғима,
Гўзал деб, ҳар юзга чалғима,
Нодонларнинг кучи етмасин.

Ногоҳ ганим олса нишонга,
Кўз тикиб сен турган маконга,
Ёйи айласинлар сомонга,
Камонларнинг кучи етмасин.

Ёмгир юзинг ювиг бетса ҳам,
Тананг сувдан ивиб бетса ҳам,
Япрогингни қувиг бетса ҳам,
Буронларнинг кучи етмасин.

Ер юзидан безмоқчи бўлсанг,
Дунёларда кезмоқчи бўлсанг,
Дарёларда сузмоқчи бўлсанг,
Уммонларнинг кучи етмасин.

Тиконли гул билан сийлаган,
Алдамоқни зимдан ўйлаган,
Ниш урай деб, четда пойлаган,
Чаёнларнинг кучи етмасин.

Орли бўлса нақдингни бергин,
Тўла-тўқис баҳтингни бергин,
Мардга тоҷу-тахтингни бергин,
Армонларнинг кучи етмасин.

Чақмоқ тушиб ёндира олмай,
Шох-бутогинг синдира олмай,
Ёмонликни дўндира олмай,
Осмонларнинг кучи етмасин.

Ерга отса юзларинг таранг,
Товланиб тур, минг турфа хил ранг,
Ўз тупига қўшилмай гаранг,
Хазонларнинг кучи етмасин.

Туйнугингдан қаролмасинлар,
Чиммат ичра ўролмасинлар,
Ниш-тиғини уролмасинлар,
Тиконларнинг кучи етмасин.

Сиртмоқларга тушма, муҳаббат,
Қармоқларга тушма, муҳаббат,
Тортмоқларга тушма, муҳаббат,
Шайтонларнинг кучи етмасин,
Замонларнинг кучи етмасин!

БИР КАМ ДУНЁ

Бир кам дунё, камлигингта тан бердим,
Ошиқ юзи намлигига тан бердим,
Қаён бокмай, ағёр сўзи маъқулдир,
Бу туданинг жамлитига тан бердим.

Ҳақиқатни жисмимга баңд айладим,
Нодон кўриб, ўзимга панд айладим,
Доно сўзин мисоли қанд айладим.
Ҳақ бошининг ҳамлигига тан бердим.

Ўзим ёниб, ўзим ўчдим, қалов йўқ,
Айриликда на тутун, на олов йўқ,
Суйганимга етказувчи бирор йўқ,
Севги сўзи ғамлигига тан бердим.

Оҳ дегунча, умрим ярми ўтибди,
Пешонамга тақдир шуни битибди,
Қарилликка ким етмади етибди,
Бу умрнинг шамлигига тан бердим,
Бир кам дунё, камлигингта тан бердим.

СЎРОҚДАМАН

Сендан айрилган кундан эл аро сўроқдаман,
Исми-жонинг кўксимда, лек жуда йироқдаман,
Қуёш сенсиз боттан-чун, қайтар деб қалб кутган-чун,
Бир сўз хато кеттан-чун, бир умр қийноқдаман.

Парчаланган дилимни, куруқ қолган қўлимни,
Сени кўрсам йўлимни, терс ўтириб бурмоқдаман.
Орзуларсиз тилакни, сен илк тутган билакни,
Севгиси йўқ юракни ўзгага бермоқдаман.

Қанот йўқ, ўтсам учиб ва ё дарёни кечиб,
Қолавердим қўл очиб, бегона қирғоқдаман.
Билолмай қора они, нега деган сўроқни,
Сенга берган қийноқни ўзгадан кўрмоқдаман.

Кўз ёшим ичга ютиб, ҳижронни ошно этиб,
Илк севгимни йўқотиб, бир умр жумбокдаман.
Тан олдим гафлатимни, бузолмадим онтимни, .
Ўчган муҳаббатимни, жисмим аро кўммоқдаман.

Сендан айрилган кундан эл аро сўроқдаман...

СИГМАДИМ

Нетай бу кент жаҳон ичра, юрагинга сигмадим,
Мўъжаз ҳовли, маҳалла, тор йўлагинга сигмадим,
Дединг эй қўл очиб, «ё Раб» чексиз самога қараб,
Дуолар килганинг бирлан, тилагинга сигмадим.

Жисмим аро жоним дединг, томиримда қоним дединг,
Танам ярми дединг, ярим бўлагинга сигмадим.
Чўпчак айтдинг Ойгулимсан, паризодим, маликам,
Сен орзу қилган ўшал, эртагинга сигмадим.

Кенг ҳовлилар тор бўлди, беланчаклар дор бўлди,
Ўзга санам ёр бўлди, билагинга сигмадим.
Бир қўлимда болам қолди, чинқириғу нолам қолди,
Кизинг йиғлар: «дада, оппок йўргагинга сигмадим».

СЕВГАНИМГА ЭГА БҮЛГАН ҚИЗ

Бетонани ёрин сүйдингиз,
Омонат деб яна куйдингиз,
Бермас эдим олиб қўйдингиз,
Севганимга эга бўлган қиз.

Севдимикан у мендан кечиб,
Балки йирлар ёстиғим кучиб,
Тегволдингиз хуснига учеб,
Севганимга эга бўлган қиз.

Сохта ишқин эплодингизми,
Бўсам ўрнин ўполдингизми,
Қалбига йўл тополдингизми,
Севганимга эга бўлган қиз.

Ўтмишимдан чиқади жаҳлим,
Лек кирмоқда йил сайин ақлим,
Бирок сизга келади раҳмим,
Севганимга эга бўлган қиз.

КЕЧИР СЕВГИ

Кечир севги, сени туш экан дея,
Келди-ю, бир умр эш экан дея,
Қўнсанг оддийгина қуш экан дея,
Бой бериб қўлимдан, эплай олмадим.

Ҳали сен келмасдан бетоқат ёйиб,
Нелигинг билмасдан тутоқиб – куйиб,
Машшуқант бўлмасдан йўқотиб қўйиб,
Жим юриб сирингни ёпа олмадим.

Ёмғир, бүронли кун, хұлда қолдириб,
Қадринг билолмаган құлда қолдириб,
Ногағон биёбон, чулда қолдириб,
Йүлингіта гул, райхон сепа олмадим.

Юракда қолған ўқ, пайкон қийнагай,
Ииллар үтәпди-ю, ҳамон қийнагай,
То тирик эканман армон қийнагай,
Бутун бўй-бастингдан ўпа олмадим.

Гул деб ушлаганим тикон, чўп экан,
Олиб қўювчилар тўда, тўп экан,
Сени йўқотгандар жуда кўп экан,
Улар қалбига йўл топа олмадим,
Кечир севги, сени эплай олмадим.

СЕВОЛМАГАНЛАРГА

Ёмон дея, ташлаб кетгани билан,
Қалбимизни ғашлаб, кетгани билан,
Ўзга ёрни ушлаб, кетгани билан,
Суйгани биздайин бўлолмасинлар.

Бир-бирига бокиб, термулсин майли,
Куйсин деб, айланиб, ўргулсин майли,
Қаддини тик тутиб, керилсин майли,
Топганидан меҳр ололмасинлар.

Шунча севиб-севиб, ёмон бўлдик биз,
Мисоли четларда маъкос қолдик биз,
Ундан-да ортиғин топиб олдик биз,
Энди устимиздан кулолмасинлар.

Ваъдаю сўзидан қайтгани учун,
Во ажаб, виждонин ютгани учун,
Севмайман сизни деб айтгани учун,
Мұҳаббат куйини чалолмасинлар.

Гулгун бу яшнаган ҳуснимиз кўриб,
Афсус надомат-ла, кўксига уриб,
Келолмай биз томон айланиб, юриб,
Асло олдимиздан жилолмасинлар.

Ич-бағрини тилка айласин армон,
Уни ҳам алдасин қайсиdir ёмон,
Ташлаб кеттанига бўлиб пушаймон,
Ўзига анчайин келолмасинлар.

Тузогига энди илинтиrolмай,
Содда деб, кетидан ялинтиrolмай,
Сохта ваъдаларга овунтиrolмай,
Ўйлаб кимлигимиз билолмасинлар.

Севгида жазолар бергани учун,
Айрилик, жафолар бергани учун,
Бизга паст баҳолар бергани учун,
Афсусдан тик боқиб қаролмасинлар,
Узган ипин тортиб улолмасинлар.

БЕРИБ ҚЎЙМАСМАН

Жон ўзбегим, ўзига бегим,
Дўтпи кийиб юродурсан жим,
Инингта чўп тиқмоқ бўлса ким,
Этвларга бериб қўймасман.

Бу шаънингта ёлғонлар битса,
Тұхмат этиб ёқантни тутса,
Изинг пойлаб, сүнг таъқиб этса,
Сўровларга бериб қўймасман.

Ширин сўзлаб қўйсалар тузоқ,
«Сиринг сот», - деб қилсалар сўроқ,
Лоқайд әмас, бўлиб хушёрроқ,
Алдовларга бериб қўймасман.

Найрангини этиб яширин,
Солмоқ бўлса гулу-занжирин,
Ўч олибон биринма-бириң,
Жиловларга бериб қўймасман.

Буғдой унли тандирда нонинг,
Деҳқон туттан ўткир кетмонинг,
Аскар отлиғ ўзбек ўғлонинг,
Кировларга бериб қўймасман.

Ҳаётимиз нақадар тотлиғ,
Лек ғанимнинг юраги ўтлиғ,
Номинг ўчтур шум уруш отлиғ
Оловларга бериб қўймасман.

Еру осмон, тупроқ сеники,
Боғу, булбул, ҳар зоғ сеники.
Хилпираган байроқ сеники,
Бировларга бериб қўймасман.

Ширин уйқу, тинч оромингни,
Тоза виждон, бут иймонингни,
Оллоҳ берган минг бир жонингни,
Таловларга бериб қўймасман.

СЕВГИ

Хар бир қалбга янги бўлиб кирасан,
Ўтмиш, бутун, келажакни кўрасан,
Не замонлар давру-даврон сурасан,
Одам Ато, Момо Ҳавосан, севги.

Шубҳа-гумоним йўқ, борлигингидр чин,
Лек сендан олмоқчи бўларлар ўчин,
Билмасдурсан хар бир қалб учун,
Бир марта берилган танҳосан, севги.

Сени деб, туну-кун бўлса беморлар,
Кўксин қалқон айлаб, талашса орлар,
Узилиб кетади сиртмогу, дорлар,
Ўксик юракларга давосан, севги.

Қаро қиласа оқлигингта тан бериб,
Сутдек тоза поклигингта тан бериб,
Гоҳ олов, тоҳ чўғлигингта тан бериб,
Сени асрраганга вафосан, севги.

Сохта тилак билан кўзи сузилган,
Не-не гузал учун минг гул узилган,
Ким ёқса ўшантга кўли чўзилган,
Гўёки ҳаммага шайдосан, севги.

Сўрмай кириб колсанг хушлаб-хушламай,
Ишониб, ишонмай қўлинг ушламай,
Мўлтираб турсантда назар ташламай,
Кўчага оттанга гадосан, севги.

Шубҳаю гумонда мудом қақшатиб,
Қайси бир нокаста хуснинг ўхшатиб,
Ёлғонларга ўраб, кетса қақшатиб,
Қалби кирга юзи қаросан, севги.

Алдаб оқ юзингдан бир ўпид кетса,
Тошга қоқинтириб, сүнг тепиб кетса,
Күр дея, күзингта кум сепиб кетса,
Хийла ишлатганга риёсан, севги.

Тип-тиниқ оқасан, тўлиб-тошмайсан
Бир меъёр бокасан, ҳеч ён шошмайсан,
Недандир қўрқасан, ҳаддан ошмайсан,
Босиқ, беғамга бепарвосан, севги.

Борлигинг ҳақ билиб, назар илганга,
Обрўйинг, хурматинг, қадринг билганга,
Танловда баҳойинг қиммат қилганга,
Ҳатто бойлиқдан ҳам аълосан, севги.

Ҳаёт ёлғончилик кўринса кўзга,
Ногоҳ ким экани билинса ўзга,
Жондан туяр бўлса наптари сўзга,
Қаро куниарида зиёсан севги.

Талашибди – тортишибди, ўлиб-тирилди,
Пешоналар бориб қайта урилди,
Не-не каср уйлар бузиб қурилди,
Бу турган биттанинг ғавғосан, севги.

Ҳар битта ошиқнинг бағрин ўясан,
Сирли бу ишқини элга ёясан.
Инданмай кўзини очиб қўясан,
Ҳаммадан ақлли, доносан, севги.

Топдим юрагимни кемтик қилолган,
Тақдирли азални битик қилолган,
Лек ўзни мағур, ҳам тетик қилолган,
Сен ўша бир ками дунёсан, севги.

АЁЛЛАРГА ЖАВОБИМ

Ёрингизни асло ёмон айламант,
Ясанганда шубха, гумон айламант,
Нолиб-нолиб ундан пинҷон сўйламант,
Яхши эрни яратасиз ўзингиз.

Меҳнат қилса доим ҳормант, деб туринг,
Яхши-ёмон жойга бормант, деб туринг,
Ширин сузлаб, мени урмант, деб туринг,
Яхши эрни яратасиз ўзингиз.

Ёмонлигу, гийбат гапни қўясиз,
Ҳаёт аччик, ёнингизни ўясиз,
Кимдир олиб қўярми деб, куясиз,
Яхши эрни яратасиз ўзингиз.

Отда бўлса, сиз минганиб юрасиз,
Уста бўлса, бирга уйлар қуласиз,
Нима кўрса сиз ҳам шуни қўрасиз,
Яхши эрни яратасиз ўзингиз.

НОИЛА ОПАМГА

Шунча савдо растаси туриб,
Йўқ бўлсантиз гирён ахтариб,
Охир излаб топамиз бориб,
Чунки сўзи юмшоқ аёлсиз.

Ҳаётингиз бўлса қайгуда,
Сиқилмайин худа-бехуда,
Ёноғингиз ҳамон кулгуда,
Қўнгли очик, қувноқ аёлсиз.

Мөхр билан фирокни түстан,
Ёмонликни йўлидан безган,
Дунё ғамни индамай босган,
Метин каби бир тоғ аёлсиз.

Етти қизни етти ён бериб,
Ор-номуси учун жон бериб,
Барига покиза ном бериб,
Лоқайд эмас, уйғоқ аёлсиз.

Ҳақингизни бермайсиз қўйиб,
Ё бирордан олмайсиз ўйиб,
Сир сақлайсиз ташламай ёйиб,
Адолатли, ҳам ҳақ аёлсиз.

Йиллар ўтса ҳамки арода,
Киприги ўқ, қоши қарода,
Курти каби қаттиқ ирода,
Ва рангидек оппоқ аёлсиз.

ЙЎЛДАМАН

(Устозим Ҳурсаной Эҳсоновага багишлайман)

Муаллим боқмай сизга,
Кулок тутмай панд-сүзга,
Ҳаётим тушмай изга,
Қаддим камон йўлдаман.

Нажот сўрсам ғанимдан,
Чоҳга итарди зимдан,
Тузоқ қўйди изимдан,
Рангим сомон йўлдаман.

Тик қаддимни синдириб,
Юзимта гард күндириб,
Үз-үзимни күндириб,
Зори армон йүлдаман.

Тақдир, алам оҳида,
Дунгиз паноҳида,
Чўл, биёбон гоҳида,
Тоғли довон йўлдаман.

Ёмон келса юз буриб,
Ҳак сўзда одил туриб,
Ғирромни ҳар ён суриб,
Кўлда пайкон йўлдаман.

Ўзни поклаб ҳар дами,
Оқил бўлиб қадами,
Ҳаё деган пардани,
Этиб калқон йўлдаман.

Ҳаётим тушди изга,
Бахт борми бундан ўзга,
Чунки эргашдим сизга,
Менки, осон йўлдаман.

Бари пандингиз ҳақдир,
Сабрлига баҳт наклдир,
Адаштирасин тақдир,
Ишонарли қўлдаман,
Энди равон йўлдаман.

ШИФО СҮРАЙМАН

(Биринчи муаллимим Санобархон Маматқуловага
багишлайман)

Тан бергимдур сабру-тоқат,
Мехр булогингизга.
Ёғду бергум токи абад.
Умр чироғингизга.

Дилингизга ғам иимасин,
Изингиздан топш унмасин,
Пайконлардан ёш құнмасин,
Гулгун ёногингизга.

Күрсам қаддим дуто айлай,
Хақларига дуо айлай,
Тұрт ўғлингиз оғо айлай,
Суянган тогингизга.

Шириң ҳаёл суріб келдим,
Сиз томонға юриб келдим,
Соғинч тұла кириб келдим,
Құмсағ қиплоғингизга.

Йиғлаб, Аллох, сүрайман,
Хаққи Бисмиллох сүрайман,
Бир деб, шифо сүрайман,
Иккі оёғингизга.

Үглим Достонбекнинг түгилган кунига багишилайман

Достоним осмонимсан, дилдаги достонимсан,
Битилмаган шеъриму, ғазалу, романимсан,
Қалам олишга ундағ, чорлаган илхомимсан,
Юрагимда барқ урган, томирдаги қонимсан.

Шеър ёзмадим, лек сени яратишга жазм этдим,
Юзта шов-шув, миш-мисни ичга ютиб ҳазм этдим,
Шоирликни эплолмай, Навоийта таъзим этдим,
Окқина йуртагингда, қадрим асрагонимсан.

Такир-туқур бешикка шеър ўқидим тұнлари,
Ёзилмай қолиб кетди, қаламимнинг унлари,
Тақдиримга битилса, фалакнинг шум кунлари,
Мисраларим аллага айлантан оқшомимсан.

Тебранади беланчак, сен уйқуда келажак,
Эртага тонг бүлажак, омад менга қулажак,
Халқым бир күн сұражак, шеърларимни күражак,
Овуниб овуттаним, умидим, қалқонимсан.

Умрим давомчиси сен, шеърим давомчиси сен,
Давраларда үтирган түрим давомчиси сен,
Хазон сұраб келса куз, баҳорим давомчиси сен,
Ўзбек юзим оқлаган мангы Ўзбекистонимсан.

ТЕГАР ЭКАН

Сўзи олтин, ойдин эмас тилаги,
Не гўзални қучгандир бу билаги,
Деманг юзи эмас, балки юраги,
Чўтирга бир қаламқош тегар экан.

Муҳаббат шошади олиб аксига,
Сўнг тулиб-тошади нола, ўксиги,
Ўзи яраттан-чун, бир кун кўксига
Кўзлардан дув оқкан ёш тегар экан.

Ошиқлик ўтида пинқон кезгунча,
Бир гўзал сувратин токи чизгунча,
Мард уялиб юрагини ёзгунча,
Охирда совутан опт тегар экан.

Қорилса ҳам маломатнинг лойига,
Учраса ҳамки номарднинг ёйига,
Ҳақ бўлиб чиққач сўнг ҳоки-пойига,
Бир куни эгилган бош тегар экан.

Салқинига ўтири, поёндоz тўша,
Парвариш айлатин ҳар дам, ҳамиша,
Куриган шохларга болта ё теша,
Мевали дарахтта тош тегар экан.

ҚАЙТМАДИМ

(Марҳум акам Сайджон Ҳалиқов
хотирасига багишлайман)

Ой бордиму, афсус омон қайтмадим,
Сиримни ҳеч кимга баён этмадим,
Армоним, қўлингиз сўнг бор тутмадим,
Қисматим аёндири ёлғиз Худога,
Онажон, қўл очинг энди дуога.

Сўнти айтар сўзим оғзимда қолди,
Овозим етмади, бўғзимда қолди,
Суратингиз очик кўзимда қолди,
Тўймадим, тўймадим гўзал дунёга,
Онажон, қўл очинг энди дуога.

Ирим деб бир бутун нон тишлатдингиз,
Ризқ билан қайтсан деб, ун ушлатдингиз,
Кетарда йиглаб хун кўз ёшлатдингиз,
Кор қилмай иримлар учди ҳавога,
Онажон, қўл очинг энди дуога.

Қора хат, яра хат, бағри пора хат,
Уни оқ килишга йўқдир чора хат,
Нечук яралдинг-а, сен маккора хат,
Ҳеч ким учрамасин сендек балога,
Онамни бир умр солдинг дуога.

Куёв тўн менгами, кимга аталди,
Тобутим устига ёпиб қадалди,
Уни киёлмаган жоним қийналди,
Чора йўқ, чора йўқ ажал балога,
Она, йиғламай қўл очинг дуога.

Жаннат боғи ичра күёв бўлсин дeng,
Энди у дунёда баҳти кулсин дeng,
Бир этак болага бағри тўлсин дeng,
Ишонтириб яшант, ўзни рўёга,
Фақат машгул бўлинг она, дуога.

Онажон, дуонгиз тошларни ёrap,
Сизни қақшаттан ул бошларни ёrap,
Лиммо-лим тўлган бардошларни ёrap,
Нолаю зорингиз етар Ҳудога,
Сиз кўл очаверинг ҳаргиз дуога.

Сўранг, кўпаймасин ғариб оналар,
Фарзанд доғида мустариб оналар,
Сочи оқ, эгилган, қариб оналар,
Ишонинг, ишонинг фақат Оллога,
Бир умр кўл очинг она, дуога.

ИЛТИЖО

(Маъмуржоннинг порлоқ хоти расига)

Тилингизда ному исмим, кўзга ёш илдирмант она,
Дилингизда тирик жисмим, аслоки ўлдирмант она.
Панд эшитиб дўстингиздан, айрилиб буй-бастингиздан,
Ғанимларни устингиздан ҳеч қачон кулдирмант она.

Турибди ҳўп кўнглим сезиб, йиғлаяпсиз боғлар кезиб,
Опам, укам бағрин эзиб, қовоғин солдирмант она.
Бошни уриб тоғ-тошларга, ҳўп чидамай бардошларга,
Дув-дув оққан кўз ёшларга, қабримни тўлдирмант она.

Куроқларим чиққан ўсиб, бағрингизга олинг босиб,
Қабристонга излар босиб, ўзингиз толдирманг она.
Ҳовлида из, пойим турсин, ёнингизда жойим турсин,
Хонтахтада чойим турсин, йўқлигим билдирмант она.

Бас қилинг арз-нидонгизни, ҳаққа айтинг санонгизни,
Менга ўқиб дуонгизни, бир кун ҳам қолдирманг она.
Гуллаган шоҳларим синди, жаннатига Оллоҳ кўнди,
Мени-ки бердингиз энди, ҳеч кимни олдирманг она.

ЯШАДИНГИЗ

(Домла Гуломжон Назировнинг
порлоқ хотирасига)

Боларига бол бериб, бир гул бўлиб яшадингиз,
Зоғ умридан қисқа, лек булбул бўлиб яшадингиз,
Олдга одим таiplаган, дардни тишпда тишлаган,
Ўз овозда кишинаган, дулдул бўлиб яшадингиз.

Кўргуликлар келди жим, туриб этдингиз ҳазм,
Ҳақ изни ахтарса ким, йўл бўлиб яшадингиз.
Ҳаёт синови аччик, берса ҳам дилга санчик,
Саҳоватпеша, очикқўл бўлиб яшадингиз.

Кучди тентгию тентсиз, барибир кўнгли кенгсиз,
Баъзан дарё, баъзида кўл бўлиб яшадингиз.
Ниш урмасин танимга, дея ярап кунимта,
Гоҳ сув бериб ғанимга, чўл бўлиб яшадингиз.

Бутун умрин нақд бериб, отасидек бахт бериб,
Онасига таҳт бериб, қул бўлиб яшадингиз.
Номини халқи билган, бу дунёга бир келган,
Онаси орзу қилган ўғил бўлиб яшадингиз.

Абадий-бадиий нашр

Муқаддас НУР

**ШЕРСИМ,
КҮЙЛА!**
Шеърлар

Мұхаррир: С. Ҳасанов
Тех. мұхаррир: С. Жұраев
Дизайнер: У. Жабборов
Мусахих: Т. Акбарова

Босишта рұхсат этилди: 2007 й. 19.04. Нашриёт босма
табоги 2,75. Шартли босма табоги 3,0.
Бичими 84x108 $\frac{1}{16}$. Адади 1000 дона.
Бүйртма № 31. Баҳоси келишилган нархда.

«ФАРГОНА» наприёти.
150104, Фарғона шаҳри, Соҳибқирон Темур кӯчаси, 28.

«ФАРГОНА» нашриётининг ижарадати
«Қиргули-Полиграфчи» УК босмахонасида чоп этилди.
Фарғона шаҳри, Қиргули даҳаси, Фарғона кӯчаси, 6.